

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207363
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513207363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 19.5.2014 pod č. k. 2C/205/2013-66, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej škody vo výške 440,- eur.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, v ktorom žalobca uviedol, že v špecifikovanej exekučnej veci sp. zn. 8Er/391/2009 okresný súd ako súd exekučný rozhodol o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (v postavení oprávneného) oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávku. Majetkovú škodu predstavuje náhrada istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu. Čo sa týka nemajetkovej ujmy v peniazoch, samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Tu došlo k porušeniu ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalovaná Slovenská republika so žalobou nesúhlasila. Podanie žalobcu, podľa jej názoru, je zmätočné. Žalobca odkazuje na exekučný spis, pričom prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Dňa 23.4.2012 boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Keďže už dňa 28.9.2012 bola doručená prvá žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr, preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zákonnou podmienkou na vyhoviecie nároku je existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Súdna prax ale

preukazuje, že pri notárskych zápisniciach, ktoré sú exekučným titulom, 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodcovského súdu. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní. Pre úspešné uplatňovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonné rozhodnutie bolo konštatované príslušným orgánom. Navyiac, vnútroštátne sudy majú povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či rozhodcovské konanie prebiehalo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote nemôže byť nesprávnym úradným postupom, keď nesprávny úradný postup možno vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu. Zo žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ani nesprávnym úradným postupom.

Žalovaná ďalej namietala premlčanie nároku žalobcu podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, kde žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody. Pri nemajetkovej ujme nemôžu byť pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery za relevantné skutkové vymedzenia, ak sa jedná o nárok právnickej osoby. Navyiac, nemajetková ujma vo výške 20 % z istiny nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom.

Žalobca skutkovo vymedzil svoj nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou ako exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V exekučnej veci žalobca ako oprávnený viedol exekúciu proti povinnej O. E. na vymoženie 180,67 eur s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 12.1.2011 pod č. k. 8Er/391/2009-9 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá v časti výroku úroku z omeškania čo do 0,15 % denného úroku z omeškania zo sumy 162,67 eur od 21.2.2009 do zaplatenia. Návrh na vykonanie exekúcie bol doručený exekučnému súdu 9.9.2010. Uznesením sp. zn. 3Er/785/2010 zo dňa 30.3.2011 bola exekúcia zastavená a súdnemu exekútorovi náhrada trov exekúcie nepriznaná. Rozhodnutie je právoplatné dňom 27.11.2011.

Žalobca v konaní uplatnil právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, keď exekučný Okresný súd Vranov nad Topľou v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevydal v zákonnej 15-dňovej lehote rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd zvážil vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a zistil, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

Ďalej z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8Er/391/2009 mal súd za preukázané, že sa vzťahuje exekútorскому konaniu, ktoré viedol pod sp. zn. EX 8274/09 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, oprávnený bol žalobca, povinný O. E., predmetom konania bolo vymoženie 180,67 eur s príslušenstvom. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia dňa 25.9.2009 na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06494/09 zo dňa 24.6.2009, pričom išlo o nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Pred doručením žiadosti súdnym exekútorom si exekučný súd vyžiadala rozhodcovský spis. Uznesením pod č. k. 8Er/391/2009-9 zo dňa 12.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti výšky úroku z omeškania čo do 0,5 % denného úroku z omeškania zo sumy 180,67 eur od 21.2.2009 do zaplatenia zamietol, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2010, a vo zvyšnej časti návrhu na vykonanie exekúcie bolo dňa 5.3.2010 vydané poverenie. Rozhodcovský spis bol súdu doručený dňa 10.2.2010. Preto exekučný súd má za to, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní nárokov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc) je 15-dňová lehota na vydanie poverenia výrazne prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Navyiac, nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že exekučný titul bol v období od doručenia žiadosti po vydaní poverenia neúčinný, keďže z obsahu pripojeného exekučného spisu je zrejmé, že súd sa v období od doručenia žiadosti po vydanie poverenia žiadosťou súdneho exekútora zaoberal, keďže si vyžiadala ďalšie doklady preukazujúce oprávnenosť vymáhaného

nároku, pričom časť žiadosti o udelenie poverenia zamietol (v zvyšnej časti úroku z omeškania čo do 0,5 % denného úroku z omeškania zo sumy 162,67 eur od 21.2.2009 do zaplatenia).

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013), pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote v účinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým ústavný súd konštatoval, resp. riešil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno, ktorým nesie zodpovednosť žalobcu za výsledok konania, ani pri preukázaní vzniku škody. Žalovaný uplatňuje tzv. majetkovú ujmu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej nečinnosti súdu, pričom nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia dôkazu o ich vynaložení. Uplatnil si aj nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní, že by došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu. Žalobca už vôbec nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody, tak majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Preto súd prvého stupňa nevidí dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy na základe aplikácie nálezov Ústavného súdu SR o priznaní finančného zadošťučinenia za konštatované zbytočné prietahy v súdnom konaní. Zároveň má za to, že žalobca nepreukázal základ nároku - vznik škody. Napokon nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu kreditov: nesprávny úradný postup a vznik škody. Z tohto dôvodu pre nepreukázanie základných zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, a preto jej náhrada trov prvostupňového konania priznaná nebola.

Proti rozsudku okresného súdu dal žalobca odvolanie. Súd rozhodol o merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súdy sú vo svojej rozhodovacej činnosti viazané Ústavou SR, ústavným zákonom, medzinárodnými zmluvami a zákonom. Nárok žalobcu nemožno interpretovať prostredníctvom § 9 ods. 2 zákona č. 514 v znení zákona č. 412/2012 Z.z. a uvádzať do konania princíp retroaktivity, čo je neprípustné. Súd tak vytvára konštrukciu pri zamietnutí nároku na majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu v dôsledku nedôveryhodnosti údajov. Platné právo nepozná zánik právneho nároku nedôveryhodnosťou údajov. Žalobca nemá k dispozícii exekučný spis, a tak o niektorých skutočnostiach mohol len usudzovať. Ani táto skutočnosť nemôže zo strany štátneho orgánu vytvárať nesprávny úradný postup. Je nesporné, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote.

Súd odignoroval vysvetlenie vzniku stavu právnej neistoty. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením v zákonnej lehote. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktoré je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úlohy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Navyiac, súd ani samotný štát neprijali žiadne opatrenie na riešenie vzniknutej

situácie pri prieťahoch v súdnom konaní, ak dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, napr. nárast ekonomickej trestnej činnosti, rozsah nevybavenej súdnej agendy a pod.. Nedostatok takýchto opatrení nemôže byť dávaný za vinu žalobcovi a návrh zamietat'. Žalobca preto navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná Slovenská republika sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správny. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. dáva povinnosť súdu skúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora vykonaním exekúcie. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Exekučný poriadok dáva z úradnej moci povinnosť súdom skúmať žiadosť o udelenie poverenia a limituje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pri bezchybnom návrhu. Exekučný poriadok neuvádza žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Žalobca ako oprávnený viedol exekučné konanie na základe rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských zmluvách, kde exekučný súd skonštatoval, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprímeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto v rozpore s ustanovením § 52 a násl. Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.) a v rozpore so Smernicou 93/13/EHS. Na základe toho súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v uvedenej časti zamietol.

Ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia pre súdneho exekútora, ale táto 15-dňová lehotu nie je stanovená v prípadoch, keď súd nevyhovie návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Aj keď sa žalobca domnieva, že aj v takomto prípade by mala platiť 15-dňová lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia súdному exekútorovi, tak z Exekučného poriadku nevyplýva takáto povinnosť na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia. Preto nemôže dôjsť ani k porušeniu práva žalobcu na vydanie rozhodnutia - urobenia úkonu v zákonom stanovenej lehote. Nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

Štát má zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom len v prípade, keď takýto nesprávny úradný postup sa preukáže. Ak v Exekučnom poriadku neexistuje lehotu na vydanie rozhodnutia o neudelení poverenia súdному exekútorovi, nemôže sa žalobca domáhať náhrady škody za nedodržanie neexistujúcej zákonnej lehoty, keď nedošlo k porušeniu právnej povinnosti súdom. Nakoniec, exekučný súd vydal dňa 5.3.2010 (č. l. 16) nové poverenie pre súdneho exekútora na zvyšok exekučného nároku, t.j. neodkladne od právoplatnosti uznesenia o zamietnutí poverenia v časti (právoplatného 2.3.2010), čo nemožno považovať za prieťah v konaní. Rozhodnutie okresného súdu je preto správne, pokiaľ nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody predstavujúcu istinu a príslušenstvo, ktoré viac nemôže byť priznané právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Žalobca je príčinu toho, že v exekučnom konaní sa nemôže domôcť svojho nároku, pretože uzavrel neplatnú rozhodcovskú zmluvu so žalovaným ako povinným. Exekučný súd zistil neplatné rozhodcovské doložky a konštatoval nedostatok právomoci rozhodcu rozhodovať o nároku žalobcu ako oprávneného. Takáto chyba oprávneného nemôže byť na ťarchu exekučného súdu, ktorý urobil svoju zákonnú povinnosť a preskúmal súlad titulu so zákonom. Rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ návrh žalobcu na náhradu škody zamietol.

Čo sa týka uplatnenia majetku ujmy v rozsahu 20 % z uplatnenej sumy - istiny s príslušenstvom, tak pochybenie žalobcu v exekučnom konaní a vymáhanie nároku z rozhodnutia rozhodcu bez platnej rozhodcovskej zmluvy nemôže byť základom nároku na nemajetkovú ujmu podľa § 17 ods. 2 zákona č.

514. Keď nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie nároku žalobcu bez zbytočného prieťahu, nevznikol ani nárok na nemajetkovú ujmu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá. Keďže žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.